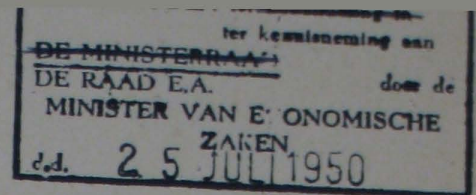

43549
26-7-50
A
MP
Gou

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE WERKGROEP VOOR
 INSTITUTIONELE VRAAGSTUKKEN
 GEHOUDEN OP 20 JULI 1950 te 11.15 u. QUAI D'ORSAY

De Heer Monnet opent de vergadering en deelt mede dat hij de vorige dag een bespreking heeft gehad met de Heer Spierenburg. Op zijn verzoek geeft de Heer Spierenburg een uiteenzetting over de resultaten van het overleg, dat hij gedurende het afgelopen weekend met de Nederlandse Regering heeft gepleegd.

De Heer Spierenburg deelt mede, dat de Nederlandse Regering thans definitief besloten heeft de instelling van een Haute Autorité met een supernationaal karakter te aanvaarden, aangenomen, dat de bevoegdheden van de Haute Autorité nauwkeurig worden bepaald en dat een orgaan van Ministers zal worden ingesteld, dat in nauwe samenwerking met de Haute Autorité het beleid zal voeren. De Nederlandse Regering acht het, zonder af te willen doen aan de onafhankelijkheid van de Haute Autorité op haar eigen terrein, noodzakelijk, dat op grond van de algemene verantwoordelijkheid, die de Regeringen bezitten voor het politiek beleid, de Raad van Ministers het recht wordt gegeven om een initiatief te nemen en met name "directives générales" te geven aan de Haute Autorité betreffende het terrein dat zich niet strict beperkt tot de kolen en staal-sector. Als voorbeeld noemt de Heer Spierenburg in dit verband, dat de mogelijkheid moet open staan, dat de Raad van Ministers op grond van overwegingen betreffende de defensie de omvang van de noodzakelijke productie vaststelt. Aan de Haute Autorité blijft dan de

bepaling van de middelen, waardoor deze productie zal worden bereikt.

De Heer Spierenburg vermeldt voorts nog enige suggesties, die in de Nederlandse Ministerraad naar voren zijn gebracht.

In de eerste plaats wijst hij er op, dat het gewenst lijkt, dat de Raad van Ministers deelneemt aan de jaarlijkse debatten, die in de Assemblée Commune zullen worden gehouden over het beleid van de Haute Autorité.

In de tweede plaats is de vraag gerezen of niet in het verdrag een voorziening dient te worden opgenomen, krachtens welke de Raad van Ministers met eenparigheid van stemmen uitbreiding kan geven aan de bevoegdheden, welke in het verdrag zijn vermeld.

In de derde plaats werpt de Heer Spierenburg het probleem op van de bevoegdheid van het Cour d'Arbitrage ten aanzien van beleidsgeschillen. De vraag rijst of met name in de nieuwe constructie het wel gewenst is, dat het Cour d'Arbitrage oordeelt over de vraag of bepaalde maatregelen verenigbaar zijn met een politiek van "plein emploi" of met de eisen, aan de betalingsbalans te stellen.

Voorts wijst de Heer Spierenburg er op, dat het noodzakelijk zal zijn nadere bepalingen in het verdrag op te nemen met betrekking tot de sancties, die zullen kunnen worden toegepast ten aanzien van staten, die de verplichtingen, voortvloeiend uit het verdrag, niet nakomen.

Tenslotte deelt de Heer Spierenburg mede, dat de Nederlandse Regering, zij het ook zonder enthousiasme, de instelling van een Assemblée Commune aanvaardt.

De Heer Monnet dankt de Heer Spiereburg voor zijn uiteenzetting. Hij kan zich in het algemeen verenigen met de Nederlandse opvatting ten aanzien van de positie van de Raad van Ministers. Hij ziet de Raad van Ministers en de Haute Autorité als twee organen, die in nauwe samenwerking het beleid zullen voeren.

De Italiaanse gedelegeerde kan zich eveneens verenigen met de voorgestelde constructie. Hij acht het noodzakelijk, dat op korte termijn teksten worden opgesteld, waarin deze constructie is neergelegd en uitgewerkt.

Ook de Luxemburgse gedelegeerde kan zich in het algemeen met de Nederlandse uiteenzettingen verenigen. Een zelfde houding wordt ingenomen door de Belgische gedelegeerde. Deze merkt nog op, dat naar zijn mening het inderdaad noodzakelijk is het Cour d'Arbitrage ook over beleidsgeschillen te laten oordelen.

De Duitse gedelegeerde is het in het algemeen eens met de aan de Raad van Ministers toegedachte rol. Hij stelt de vraag wat de grenzen zijn van de bevoegdheid van de Raad van Ministers om aan de Haute Autorité directieven te geven. Hij merkt daarbij op, dat deze grenzen nauwkeurig bepaald moeten worden teneinde de Haute Autorité niet ondergeschikt te maken aan de Raad van Ministers. De Heer Monnet antwoordt op deze vraag. Hij acht het vanzelfsprekend, dat, indien uit een oogpunt van defensie een bepaalde omvang van de productie noodzakelijk is, de Raad van Ministers hierover aanwijzingen geeft. Immers zij alleen kunnen dit beoordelen. Het is zo, dat het programma van de productie nu eenmaal rekening moet houden met de vraag. Indien derhalve uit defensie-overwegingen deze vraag stijgt, zal de H.A. daarmee van zelf rekening houden. De H.A. blijft geheel vrij om te bepalen door welke middelen de gewenste omvang van de productie zal worden bereikt.

- 4 -

De Heer Spierenburg wijst er op, dat het onder omstandigheden mogelijk kan zijn, dat de Raad van Ministers om strategische redenen concentratie van de productie op bepaalde plaatsen noodzakelijk acht. Ook op dit punt zou derhalve een bindende aanwijzing van de Raad van Ministers mogelijk moeten zijn. De Italiaanse gedelegeerde ondersteunde dit betoog. De Heer Monnet echter kon zich hiermede niet verenigen. Hij vreesde, dat met een beroep op "strategische overwegingen" de Raad van Ministers zich geheel op het terrein van de H.A. zou kunnen gaan begeven.

Vervolgens wordt gesproken over de competentie van het Hof van Arbitrage met name ten aanzien van de beoordeling van beleidsvragen. De Heer Halstein verklaart zich terzake accoord met hetgeen door de Belgische gedelegeerde is opgemerkt.

De Heer Monnet brengt vervolgens ter sprake de Nederlandse suggestie inzake uitbreiding van de bevoegdheden buiten de grensen van het verdrag. De Belgische gedelegeerde ziet hiertegen grote bezwaren en merkt op, dat de Parlementen vermoedelijk niet bereid zullen zijn een blanco volmacht terzake aan de Ministers te geven. Besloten wordt, dat deze suggestie t.z.t. nader zal worden onderzocht.

Tenslotte resumeert de Heer Monnet de punten van overeenstemming tussen de zes delegaties en constateert, dat algemeen geaccepteerd wordt het idee van de supernationale autoriteit, van de instelling van een Assemblée Commune, alsmede van een organische samenwerking tussen de H.A. en de Raad van Ministers. Wat dit laatste punt betreft, is men het er over eens, dat de H.A. en de Raad van Ministers periodiek gemeenschappelijke vergaderingen zullen houden, dat de bevoegdheden van de Raad van

Ministers nader in het verdrag bepaald zullen worden en dat de Raad van Ministers met een gekwalificeerde meerderheid zullen beslissen.

De Heer Monnet zegt toe, dat zijnerzijds een lijst van problemen zal worden opgesteld, welke eerst in de Werkgroep Institutionele Vraagstukken zal worden behandeld en vervolgens voor nadere formulering van de bereikte resultaten aan een Commissie van Juristen in handen zal worden gegeven.

Parijs, 21 Juli 1950.